

הוא גנוב כספים, זייך צ'קים, רימה קבלנים, הונה תיירים — והמשפחה שילמה את הכר

פנקס הצ'קים שלו ונתן לי המתאה כשהפקידה מטביעה בפניו את חותמת המשרד שלו על הצ'ק. אחרי שגמרתי עם העניין הזה, קרה לי מיקרה מפתיע. נכנסתי לקלוב באקארה ברמת-גן. בקלוב הזה נמצאים האנשים העשירים ביותר במדינה. ניכסתי עם 500 לירות ותוך 25 רגעים יצאתי משם עם 28,500 לירות. יום אחד עצרה אותי המשטרה. או הייתי גם מבוקש בכל מיני מקומות אחרים. בבדיקה, למשל, היה לי תיק. הועברתי ממקום למקום, לחקירה. בסוף החזרתי לשופט קנת, למשפט. אצלו עשיתי ריכוז תיקים, הודיתי ביותר מ-70 מהם — ונשפטתי לשנתיים. זה היה לפני שנה וחצי. אז החלטתי שזה יהיה המאסר האחרון שלי.

485 ימים ולילות ישבתי בכלא רמלה. רוב ימי-מאסרי עברו עלי באגף המיוחד, שהוא האגף הפסיכיאטרי של שירות בתי-הסוהר, בהנהלת ד"ר סילפן.

לאגף המיוחד הגעתי על פי בקשתי אני: רציתי לברר עם הרופא מה בדיוק קורה לי, שאני בן-אדם כזה. רציתי להיות בטיפול, כמו בפעמים הקודמות, אצל ד"ר רוזי.

אבל באגף לא קיבלתי כל טיפול. רק כווריארגעה.

הדרך היחידה להישאר נורמאלי היתה להעסיק את עצמי כמה שיותר. התחלתי לצייר וללמוד. ניגשתי אפילו לבחינות בגרות בספרות ובדקדוק עברי — ועברתי אותן בהצלחה.

★ ★ ★

שבועיים של שכרות

כשהשתחררתי מהכלא, נשבעתי לפני השער ש'נסגר מאחרי שזו הפעם האחרונה שאני רואה אותו והוא אותי. התכוונתי לכך ברצינות.

היום אני שוב מועמד להיכנס לכלא. מיד עם השיחורר, נסעתי הביתה. חשבתי שאוכל להסתדר, למרות ידיעתי שיהיו לי קשיים. ואז פרצה המלחמה.

ניגשתי ליחידת הקישור שלי. הם שלחו אותי לקצין העיר. כל המלחמה שלחו אותי ממשרד למשרד. בסוף לא גייסו אותי.

נסעתי לתל-אביב והשתכרתי — שבועיים רצופים. תוך כדי שכרות פגשתי את חברי מהקלובים.

תוך תקופה קצרה הפסדתי אלפי לירות. היתה לי התחייבות של כבוד להחזיר את הכסף. אז הלכתי לגנוב, בלילות.

עסקתי בהתפרצויות — טאשש: פריצות דרך צינורות. בזו אחר זו. למדתי איך בבית-הסוהר.

בעיקר התפרצתי, בחודשים האחרונים, למלונות של הרצליה-פיתוח. התפרצתי שבע פעמים וגנבתי עשרות אלפי דולארים. לא הצלחתי לממש את הכסף הזה — ונתספתי.

אחרי החקירה, שוחררתי בערבות והתחלתי לעבוד מחדש, בגין של המשפחה. עכשיו אני מקוה סוף-סוף להצליח בטיפול פסיכיאטרי, להבריא ולהיות בן-אדם. לא איכפת לי להימצא כמה שנים במוסד סגור, בשווייץ, אם צריך: העיקר להבריא ולהיות אחד שאינו מחוץ לחברה.

אני יודע שיש לי כישרונות רבים. אני מצייר טוב ועומד לפתוח בימים הקרובים תערוכה. אני שחקן שח טוב, ובחור עם כושר. הייתי רוצה להפוך את כל המרץ, להסיק משהו פרוודוקטיבי, מהידע שלי.

לכן אני רוצה ללכת לטיפול.

המענין הוא שבכל מה שעשיתי עד עכשיו, אני הייתי הסובל היחיד. תמיד הוחזרו הכספים והרכוש שגנבתי. עכשיו, אחרי כל מה שעבר עלי, מתברר לי שאני בכלל לא פושע אמיתי. אני סתם איש חולה.

יום אחד התיישבתי לשחק עם תייר מפלורידה. התפתחה שיחה והסברתי לו שאני סוחר-קרקעות. התייר אמר שהוא בעצם בא לארץ כדי לעשות פה עסקים וכדי לקנות מיגרש עליו יוכל להקים בית-מלון.

לקחתי אותו לסיבוב והראיתי לו את הסלע של בתי-ים. הסלע מצא חן בעיני התייר. הוא החליט לקנות אותו, להקים ריבוייה ומלון, מן החוף לתוך הים, ועד לסלע. לא רציתי להיות פונו. ידעתי שהתייר הוא פראייר טוב, לכן סירבתי למכור.

הוא ממש בכה. בסוף עשיתי לו טובה ודרשתי ממנו דמי-קדימה בסך 30 אלף לירות. התייר שילם.

אז הוברר לאמריקאי שרימתי אותו. הוא שכר בלשים פרטיים, והם הגיעו למשפחתי. היה מו"מ — בסוף התפשר

בנימינו וציור עצמי שדו

גם בחינות בגרות בספרות ובדקדוק עברי

תי עם התייר ושילמתי לו בחזרה, באמצעות הדוד שלי, כ-11 אלף לירות.

★ ★ ★

ניתוח-ארנק בבית-חולים

תקופה קצרה אחרי פרשת-הסלע, הודמן לי להכיר בנימינו.

נתתי לסוחר להבין שאם הוא יעשה עסקים איתי, הוא ירחיח הרבה מאוד כסף. הסוחר, שהיה תמים, התלהב נורא מהרעיון. הוא חיזר כל הזמן אחרי.

בימים הראשונים נתתי לו להרוויח פירוורים מכל מיני עיסקות קטנות. מסעם לפעם הוא הרחיב יותר. ואני חיכיתי לרגע המתאים.

יום אחד, למולי, נפל הסרסור למשכב והיה צריך לעבור ניתוח. הוא הוכנס לבית-חולים.

בזמן שהוא שכב ממש על שולחן הניתוחים ניכנסתי אליו עם הפקידה שלו. אמרתי לו שיש לי עיסקה גדולה, שצריך להשקיע מיד 30 אלף לירות.

הסוחר, שפחד להפסיד את העיסקה, מיהר לקחת את

אותי להמשיך. אבל מאחורי גבי טענו שבמשפחת בנימיני ישנו משוגע אחד.

במשך כל התקופה הו המשכתי לגנוב כספים מהדורים והודוות במשפחה. לפעמים גם הצלחתי לגנוב צ'קים ולזייף אותם. אבל גם זה התחיל להימאס עלי.

באותה שנה סיימה החברה שלי את הסמינר למורות — והתחתנה. התחנה איפשרה לי להוציא עוד יותר כספים מהמשפחה.

אבל הרגשתי שחי המשפחה משעממים אותי. התגעגעתי לחיי-הלילה. לכן התחלתי לשחק קלפים במורשה, וגם לקחת סמים משכרים. התמכרתי לסמים ולקלפים.

דקא במורשה, מקום אלגנטי, עם וילות, היו בתי-ההימורים יכילת לראות שם את כל הסוחרים הגדולים של הארץ מפסידים, בן רגע, עשרות אלפי לירות במשחקי-הקוביה. זה משך אותי נורא.

הפסדתי שם המון כסף. אני בקושי זוכר כמה. הייתי סהרורי. אבל פתאום ראיתי שאני באמת לא בסדר, ועשיתי נסיון ראשון להיות בטיפול פסיכולוגי, אצל ד"ר רוזי, שהוא קרוב-משפחה רחוק שלנו.

הניסיון לא הצליח. אבא שלי, יחד עם כל המשפחה, התנגדו לטיפול. הם רצו שאני אהיה כמו שאני.

אבל אני ראיתי שככה לא אוכל להמשיך. לא היה לי כוח לשום דבר.

ברחתי מהבית והשארתי את האשה כשהיא בחודש השמיני להריונה. ועברתי להיות מדיין קלאי בתענן.

כעבור תקופה קצרה, הצטרפה אלי אשתי חיינו שם די יפה — אבל לא יכולתי להיות ככה הרבה זמן.

אשתי ילדה בת ועברה לגור אצל הוריה. הדבר כימעט ולא השפיע עלי. הייתי כל-כך להוט לקלפים עד שכימעט ולא היה איכפת לי מה נעשה בחוץ.

תקופה קצרה לאחר מכן — התגרשתי מאשתי.

★ ★ ★

סוס מפלסטיק באגף לירות

יה לי רע מהקלפים. הרגשתי איך שאני נגמר. ל בדיוק אז פגשתי במשהו-חצי, בחור מנאות-הכיכר, והוא הציע לי לעבוד בחור בוקר.

למחרת כבר עבדתי בנאות-הכיכר על עדר פרות. אחרי שעבדתי ככה כמה חודשים, היתה החלטה של המשק שצריכים לקנות סוס חדש לבוקר. נתנו לי אלף לירות ושלחו אותי לקנות סוס.

במקום לקנות סוס — הפסדתי את הכסף בקלפים. נשאר לי בכיס כמה לירות, ובלירה אחת קניתי סוס כזה לבן מפלסטיק שהוא יכול גם להתקפל. הבאתי אותו למשק. חשבתי שלחברי המקום יש חוש הומור, אבל הם לא צחקו מזה.

מנאות-הכיכר חזרתי הביתה. היתה זו תקופה של פרוס-פריטי, במכירת קרקעות. רציתי להיכנס לענף הזה, כדי לעשות כספים. ראיתי שאפשר להרוויח הרבה.

כסף לא היה לי. אז הלכתי לחברות קבלניות לבניין, ובהסתמך על שם משפחתי, או על קשרים שהיו להם עם אבי, הוצאתי מהם עשרות אלפי לירות. מובן שאת כל הכסף הזה הייתי מפסיד בקלפים ובמשחקי קוביה.

כל אותו זמן חשבתי איך אפשר לתפוס צייד קל: אנשים שרוצים לקנות אדמות. כשהייתי מוצא כמה כאלה, הייתי לוקח מהם מיפרעה על חשבון האדמה — ונעלם עם הכסף.

כולם חיסשו אותי באותם זמנים. אפילו המשטרה. ראיתי שקשה להסתתר — ועברתי לגור במלון זן, שהיה אז מלון חדש. התנהגותי יצרה את הרושם של אדם סר-דאגנה. לבושי היה קליל ויפה, והקפדתי על הופעתי.

השפתון האוב ביותר
האחיד הנחוק ביותר

dura-gloss

AMERICA'S LEADING BRAND

דודה-גלוס
בנתיק טובב
1.95 ל"י
חדש
SUPER PEARL
3.90 ל"י